ضمیمهٔ کارگری
نامهٔ مردم
ارگان مرکزی حزب تودهٔ ایران

شمارهٔ ۱۰۸، دوشنبه ۳ فروردین ۱۴۰۵

درود پرشور به: کارگران و کارکنان صنعت برق ایران!

ازخودگذشتگی و فداکاری بی‌نظیر کارکنان وزارت نیرو، توانیر، و امدادگران در دوران تجاوز نظامی امپریالیسم آمریکا و رژیم نژادپرست اسرائیل

در حالی که کارگران، تکنیسین‌ها، و کارمندان تعمیر خطهای برق در طول سال جاری در اثر سیاست‌های اقتصادی ضد کارگری با شدیدترین تنزل در امکان‌های اقتصادی و معیشتی برای خود و خانواده های‌شان دست و پنجه نرم می‌کنند، در دوران تجاوز امپریالیسم آمریکا و اسرائیل با از خود گذشتگی و فداکاری‌ای بی‌نظیر برای تعمیر خرابی‌های خطوط برق و برای کمک به مصدومان و افراد در جاده‌ها و ساختمان‌ها شتافتند. در سال‌های اخیر افزایش قراردادهای موقت برای مشاغل دائمی و نبودِ امنیتِ شغلی از دغدغه‌های اصلی کارگران فنی، کارگران سیم‌بان، تکنیسین‌ها، و اپراتورهای انتقال و فوق توزیع برق (کلاه زردها) در وزارت نیرو بود. بارها تجمع‌های اعتراضی این کارکنان وزارت نیرو در تهران در مقابل وزارت نیرو را شاهد بودیم. در این تجمع‌ها اپراتورهای پیمانی خواست تعیین وضعیت شغلی، قرارداد رسمی، رفع تبعیض در پاداش و دریافت حقوق و مزایای مزدی متناسب با دریافتی کارکنان رسمی وزارت نیرو را مطرح کردند. در سال جاری بیش از چهار هزار کارگر اپراتور پیمانی انتقال و فوق توزیع برق غیررسمی که در حقوق و مزایای آنان نسبت به کارگران رسمی اختلاف زیادی وجود دارد نیز خواهان دریافت دستمزد و مزایای قابل قیاس با کارکنان رسمی هستند.

مشکلات تکنیسین‌ها و کارگران فنی و اپراتورها و سیم‌بان‌های شرکت توزیع برق کشور شرایط سخت کار، نبودِ ایمنی کار، و نقش انگلی شرکت‌های دلال نیروی کار است که عامل مهمی در رسیدگی نکردن به شرایط کاری و زندگی اپراتورها و سیم‌بان‌ها در وزارت نیرو بوده اند. شرایط کاری کارگران فنی خطهای انتقال برق (سیم‌بان‌ها) حتی قبل از شروع تجاوز امپریالیسم آمریکا و اسرائیل ایمن نبود و وسایل و تجهیزات ایمنی‌ای خوب و با کیفیت مناسب در اختیار آنان قرار نداشت. جای شگفتی نیست که در این شرایط کاری بسیار دشوار و خطرناک هر سال شماری از کارکنان وزارت نیرو در اثر حوادث کاری جان‌شان را از دست می‌دهند یا مصدوم می شوند.

ادامه در صفحه ۲

زحمتکشان و سایهٔ شومِ جنگ و تجاوزِ امپریالیستی

وخیم‌تر شدن زندگی و معیشت کارگران، زحمتکشان، و تهیدستان با تجاوز امپریالیسم آمریکا و رژیم جنایتکار اسرائیل

با آغاز جنگ تجاوزگرانه امپریالیسم آمریکا و رژیم جنایتکار اسرائیل در نهم اسفند ماه سال جاری (۱۴۰۴)، مطالبات برحق کارگران، زحمتکشان، و بازنشستگان میهن‌مان برای افزایش دستمزد و مستمری‌ای هم‌سطح سبدِ معیشت که با اعتصاب‌ها و اعتراض‌های گسترده همراه بود، به محاق رفت و هم‌چنان نامعلوم باقی مانده است. با قاطعیت می‌توان گفت اولین قربانیان این جنگ تجاوزگرانه، زنان، کودکان، کارگران، زحمتکشان، و تهیدستان جامعه ما هستند.

در حمله‌های امپریالیسم آمریکا و رژیم جنایتکار اسرائیل سه انبار نفت در منطقه کوهک، شهران، و کرج و تأسیسات نفتی تندگویان در جنوب تهران و سپس حمله به جزیره خارگ و پارس‌جنوبی- عسلویه- عده‌ای چشمگیر از کارگران و زحمتکشان جان خود را از دست داده‌اند.

در منطقهٔ مسکونی نازی‌آباد تهران به یکی از پایگاه‌های اورژانس خسارت زیادی وارد شد به‌طوری که بخش‌های گوناگون این پایگاه کاملاً از بین رفت و در اثر این حملات یکی از کارکنان این پایگاه مجروح شد. همچنین سه امدادگر جمعیت هلال احمر حین عملیات مورد حمله هوایی اسرائیل و آمریکا قرار گرفتند. در حمله به انبار نفت فردیس اعلام شد شش کارگر شهید و بیست‌ویک کارگر مجروح شده‌اند. برخی از جان باختگان و مجروحان شهروندان عادی ساکن مجاور انبار نفت بودند. در اصفهان چهل واحد تولیدی و صنعتی خسارت زیادی دیده‌اند و کارشناسان اورژانس ۱۱۵ شیراز حین خدمت رسانی در پی

ادامه در صفحه۲

کارگران و زحمتکشان علیه جنگ، برای دفعِ تجاوز نظامی، و برقراریِ صلح مبارزه می‌کنند!

تجاوز نظامی امپریالیسم آمریکا و رژیم نژادپرست اسرائیل ضربه‌ای جدی به مبارزهٔ صنفی و سیاسی طبقهٔ کارگر است

بمباران میهن ما توسط نیروهای نظامی متجاوز امپریالیسم آمریکا و رژیم نژادپرست اسرائیل که از ۹ اسفندماه ۱۴۰۴ آغاز شد، در هفته‌های اخیر هزاران مرکز غیرنظامی از جمله بسیاری از منطقه‌های مسکونی و زیرساخت‌های تولیدی و انرژی کشور را هدف قرار داده است. در خلال این حمله‌ها خسارت‌های مالی و جانی گسترده‌ای وارد آمده است و در اثر بمباران محل اشتغال‌شان در بنادر، کارخانه‌ها، بیمارستان‌ها، مرکزهای آموزشی، کارگاه‌ها، واحدهای تولید برق، و پالایشگاه‌ها یا در خانه‌های‌شان در منطقه‌های مسکونی هزاران نفر از مردم میهن ما جان خود را از دست داده‌اند یا مجروح و به بیمارستان‌ها منتقل شده‌اند. فقط در شهر میناب در استان هرمزگان در روزهای آغازین این تجاوز نظامی در جنایتی ۱۶۸ دختر و پسر دانش‌آموز خردسال و ۱۴ آموزگار توسط ارتش آمریکا به‌قتل رسیدند، جنایتی که جهانیان و حتا حاکمان دولت متجاوز را در بهت و حیرت فرو برد. بسیاری به درستی اعلام کرده اند که در شرایطی که نیروهای متجاوز آمریکایی می‌توانستند از حضور دانش‌آموزان

ادامه در صفحه ۲

پیش به‌سوی سازمان دهی جنبش اعتصابی سراسری کارگران ایران!

ادامهٔ کارگران و زحمتکشان علیه جنگ، ...

خردسال در آن نقطه آگاه باشند، این فاجعه جزوِ بزرگ‌ترین و دلخراش‌ترین جنایت‌های جنگی در تاریخ بشر است.

برخلاف تبلیغات نیروهای مرتجع و وابسته به امپریالیسم آمریکا که تهاجم نظامی قدرت‌های بیگانه به میهن‌مان را خواهان‌اند، تهاجم امپریالیسم و ترور ولی فقیه علی خامنه‌ای با اینکه شخص او در وهلهٔ اول مسئول تداوم سیاست ضد کارگری تعدیل ساختاری، و قرار دادن کارگران و زحمتکشان، و توده‌های مردم میهن ما در سخت‌ترین وضعیت زندگی و معیشت بود، بدیهی است نمی‌تواند و نخواهد توانست گشایشی در راه چیره شدن مردم و زحمتکشان بر سختی‌ها و دشواری‌های زندگی و برقرار شدن آزادی و عدالت اجتماعی در کشور گردد.

خواستِ دستمزد عادلانه همواره جزوِ تلاش‌های محوری جنبش سندیکایی زحمتکشان در میهن ما علیه سیاست‌های نولیبرالی تعدیل ساختاری است. این خواست نه تنها سال‌ها است که مورد توجه حکومت جمهوری اسلامی قرار نگرفته، بلکه با تشدید خفقان و سرکوب مبارزان جنبش کارگری و سندیکایی نیز روبه‌رو می‌شود. تجربهٔ نزدیک به چهل سال سیاست‌های اقتصادی نولیبرالی دولت‌های مختلف رژیم ولایت فقیه به‌روشنی نشان می‌دهد دستمزد و مزایای عادلانه و متناسب با هزینهٔ سبد معیشت برای کارگران حتی در پیش از آغاز تشدید تحریم‌های اقتصادی و تجاوز امپریالیسم آمریکا و اسرائیل در ساختار سیاست‌های اقتصادی-اجتماعی چنین حکومت جایی نداشت و ندارد و نخواهد داشت. درهنگامهٔ تجاوز نظامی آمریکا و اسرائیل به‌اصطلاح افزایش شصت درصدی حداقل حقوق کارگرانِ مشمول قانون کار در روزهای گذشته نشان داد این‌بار نیز رژیم تعلق خاطری به حقوق و منافع طبقهٔ کارگر و زحمتکشان ندارد. مصوبهٔ شورای‌عالی کار در خصوص افزایش حداقل دستمزد سال ۱۴۰۵ به‌این معناست که بارِ بحران ناشی از جنگ و تجاوز نظامی بیش از پیش بر دوش خانوارهای کارگریِ سنگینی خواهدکرد. ازاین‌روی، به‌صراحت می‌توان گفت تجاوز نظامی امپریالیسم آمریکا و رژیم نژاد پرست و اشغالگر اسرائیل به میهن ما مبارزهٔ صنفی و سیاسی طبقهٔ کارگر را بیش از پیش با دشواری‌های بیشتری روبرو کرده است. با این وجود این کارگران و زحمتکشان هستند که در دوران بحرانی تجاوز نیروهای امپریالیسم آمریکا و اسرائیل به میهن ما بدون در نظر گرفتن وضعیت خود و خانواده‌های‌شان با فداکاری‌ای بی‌نظیر و مایه گذاشتن‌ها از جان و وجود خویش در واحدهای تولیدی و خدماتی به‌هدف رفع نیازهای مردم، نجات مصدومان، و جلوگیری از گسترش آتش‌سوزی‌های ناشی از بمباران‌ها تلاش می‌کنند. نمونهٔ فداکاری کارگران نیروگاه‌های برق پس از بمباران‌ها و فداکاری کارگران صنایع نفت و گاز در پارس جنوبی- عسلویه- و جزیرهٔ خارگ ستودنی و ستایش برانگیز است.

ازجمله دیگر دغدغه‌های کارگران در دوران جنگ، وضعیت دستمزد و قراردادها در صورت بیکارشدن است. با اجرای مادهٔ ۳۰ "قانون کار" جمهوری اسلامی- قانون کار نیم‌بند جمهوری اسلامی- و مفاد دیگر این قانون، دولت موظف است از طریق ایجاد صندوق بیمهٔ بیکاری نسبت به تأمین زندگی کارگرانی که در اثر تجاوز به کشور و شرایط جنگی دستمزدشان را از دست داده‌اند، اقدام کند و امکانات لازم برای اشتغال مجدد آنان را فراهم سازد. اما همان‌گونه که شاهدیم با ادامه یافتن اجرای برنامهٔ ضدملی جراحی اقتصادی دربارهٔ حفظ جان و معیشت کارگران و زحمتکشان حتی سخن و کلامی هم در میان نیست.

با بمباران تأسیسات نفت و گاز در منطقه پارس جنوبی- عسلویه- اشتغال صدها کارگر، تکنیسین، و مهندسان کشور در هاله‌ای از ابهام قرار دارد. چگونه و با کدام سیاست‌ها باید از معیشت این زحمتکشان مطمئن بود؟ تضمین حقوق، مزد و مزایا و تأمین معیشت خانوارهای کارگری در جریان بمباران‌ها اولویتی غیرقابل چشم‌پوشی است. ازاین‌روی، به موازات مبارزه برای صلح و آتش بس، تضمین معیشت طبقهٔ کارگر و زحمتکشان میهن ما باید در صدر خواست‌ها در مرحلهٔ جنگ و تجاوز نظامی قرار بگیرد. مبارزهٔ زحمتکشان برای حقوق‌شان و تضمین معیشت‌شان و مخالفت با تجاوز به میهن‌شان در چهارچوب پیکار همگانی برای آزادی، صلح، دفع تجاوز، حفظِ استقلال، برقراری عدالت اجتماعی، و مبارزه علیه دیکتاتوری می‌گنجد.

در اوضاع دشوار کنونی با توجه به جنگ و تجاوز نظامی، طبقهٔ کارگر و زحمتکشان میهن ما برقراریِ صلح، دفع تجاوز نظامی، سازمان دادن مبارزه برضد دیکتاتوری را خواهان هستند. طبقهٔ کارگر منادی همبستگی ملی با مضمون تأمین صلح و حق مردم ایران برای تعیین سرنوشت خویش است.

ادامهٔ درود پرشور به: کارگران و کارکنان ...

با این وجود، پس از بمباران‌ها در استان‌ها و شهرهای کشور و گسترش آتش‌سوزی در نقطه‌های بمباران شده، مردم میهن ما حضور فوری کارکنان فداکار وزارت نیرو برای تعمیر خط‌های برق قطع شده همراه با نیروهای امداد، آمبولانس، و آتش‌نشانی را شاهد هستند، حضوری که با آمادگی کامل عملیاتی در شرایط اضطراری در صحنه‌های حساس و خطرناک به‌منظور کمک به مصدومان و نجات آنان برجسته بوده است. رانندگان ماشین‌آلات سنگین و سایر پرسنل عملیاتی نیز از نخستین ساعت‌های تهاجم آمریکا و اسرائیل دست‌به‌کار شدند و برای پشتیبانی از عملیات کمک رسانی، نجات، و باز کردن مسیرهای شهرها، و جاده‌ها، جا به‌جا کردن مانع‌ها، و ایمن سازیِ نقطه‌های بمباران شده وارد عمل شدند.

در حالی که مخزن‌های نفت شهران در جنوب تهران پس از بمباران هواپیماهای اسرائیل در آتش می‌سوخت و دود غلیظ منطقهٔ بمباران شده و تمام شهر تهران را فرا گرفته بود، تصویرهای پخش شده از خبرگزاری‌ها نشانگر حضور مسئولان و کارکنان تعمیر خط‌های برق و تلفن در مجاورت آن نقطه‌های بمباران شده بود، حضوری که با فداکاری و به‌صورتی خودانگیخته وظیفه‌های خود را برای کمک رسانی به مردم، تأمین نیروی برق برای منطقه‌های مسکونی و بیمارستان‌ها و حفظ ارتباط آن‌ها انجام می‌دادند. همانند دوران جنگ دوازده روزه، کارکنان و نیروهای امدادگر نیز با احساس همیاری و همبستگی به کمک مردم شتافتند. این یاری و همبستگی با مردم و با یکدیگر البته فقط مختص مردم بود.

ادامهٔ زحمتکشان و سایهٔ شومِ جنگ و تجاوزِ

حملات تجاوزگرانه امپریالیسم آمریکا و رژیم جنایتکار اسرائیل جان باختند. خبرها حاکی از تعداد بالای کشته‌ها و مجروحان خانوارهای کارگری و تهی‌دست است. در یک منطقه مسکونی یعنی محله جوادیه تهران بمباران‌های شدید باعث فاجعه شد. در این محله خانوارهای کارگری و لایه‌های تهی‌دست جامعه زندگی می‌کنند. مطابق گزارش‌ها در انهدام یک واحد مسکونی شش عضو یک خانواده کارگری در کنار هم به‌شهادت رسیدند. در حمله به کارخانهٔ نشاسته و گلوتن گندم در شهرستان نقده واقع در استان آذربایجان غربی ۱۱ کارگر کشته شدند. در حمله به تأسیسات آب‌شیرین‌کن جزیره قشم بیش از ۷ کارگر و تکنیسین کشته و مجروح شدند. در حملهٔ دیگری به شهرک صنعتی جی اصفهان مطابق آمار اولیه بیش از ۱۵ کارگر در کارخانهٔ تولید لوازم سرمایش و گرمایش (تولیدات یخچال، آبگرم‌کن، کولر، و نظایر آن) کشته شدند. تا کنون خبر بمباران بیش از ۱۰ بیمارستان به‌طوررسمی اعلام شده است که طی آن شمار بسیاری از پرستاران و کادر درمان کشته شده‌اند. آمار دیگری حاکی از آن‌است که ۱۸ کارخانه و کارگاه تولید دارو و لوازم بهداشتی بمباران شده است. در این بمباران‌های وحشیانه ده‌ها کارگر و کارمند کشته شده‌اند. در حمله به شعبهٔ بانک سپه در تهران بیش از ۱۵ تن از کارمندان کشته و ده‌ها نفر مجروح شدند. در حمله به مناطق صنعتی تبریز، کرج، قزوین، شیراز، سنندج، و اهواز ده‌ها کارگر و خانوارهای کارگری کشته و مجروح شده‌اند. در حمله به سه واحد صنعتی در شهرک صنعتی خیرآباد شهرستان اراک ۹ نفر مجروح شدند. بر اساس آخرین گزارش‌ها، از کادر درمان ۱۲ نفر شهید و ۷۸ نفر مجروح شده‌اند. این فهرست تنها به موارد اشاره شده محدود نمی‌شود.

مردم شریف و زحمتکش میهن ما در گردباد این حوادث خطرناک لحظه ای از یاری و کمک به یکدیگر دریغ نکرده‌اند و بر تقویت همبستگی اجتماعی برای دفاع از میهن در برابر تجاوز نیروهای خارجی تأکید می‌کنند.

خواست کارگران، زحمتکشان، بازنشستگان و تهی‌دستان جامعهٔ ما کوتاه شدن دست تجاوزگران امپریالیسم آمریکا و رژیم جنایتکار اسرائیل از میهن است و خواهان آن هستند که خود سرنوشت و آینده میهن‌شان را تعیین کنند.

ادامهٔ جبههٔ جهانی کار در کنار مردم ایران ...

"سندیکای پایه‌ای کارگران ایتالیا" ("یو اس بی") حملهٔ آمریکا و اسرائیل به ایران را محکوم می‌کند

این سندیکا با قاطعیت تمام حملهٔ نظامی اسرائیل و ایالات متحده به ایران را محکوم می‌کند. این اقدام جنگی که موجب گسترش خطرناک تنش‌های نظامی جاری می‌تواند به‌شمار رود درعمل می‌کوشد جنگ را تنها افق ممکن در روابط بین‌المللی تبدیل کند. این اقدام تجاوزی عمدی علیه یک کشور مستقل است و آشکارا ناقض حقوق بین‌الملل و منشور سازمان ملل متحد به‌شمار می‌رود. این عملیات هیچ ارتباطی با مقولهٔ "دفاع" ندارد، بلکه صرفاً در چارچوب رقابت میان قطب‌های سرمایه‌داری صورت می‌گیرد، رقابتی که میان اقتصاد و جنگ جریان دارد و نتیجه آن جز کشتار غیرنظامیان و بی‌ثباتی دائمی در سراسر خاورمیانه حاصلی ندارد.

روایت‌هایی که برای توجیه این تجاوز به‌کار گرفته می‌شوند کاملاً دروغین بوده و نقشی ابزاری دارند: از "عملیاتی برای دفاع از مردم آمریکا در برابر تهدیدهای تهران" و همچنین "دفاع از آزادی زنان ایرانی" سخن می‌گویند تا واقعیت را پنهان کنند. در حقیقت، این حمله موجب کشته شدن بیش از ۱۰۰ دانش‌آموز شده است که بیشتر آنان دختران خردسال بودند، جنایتی هولناک علیه جان‌های بی‌گناه. تبلیغات نه می‌تواند خون ریخته‌شده را پاک کند و نه می‌تواند خشونت این تجاوز و انگیزه‌های واقعی آن را پنهان کند.

اسرائیل و ایالات متحده منطقه و حتی کل جهان را به سوی درگیری‌های هرچه گسترده‌تر سوق می‌دهند، با خطر واقعی وقوع یک جنگ فراگیر. در همین حال دولت‌های غربی، در درجه نخست دولت ایتالیا، همچنان از سیاست‌های تسلیح مجدد، تشدید تنش و تجاوز حمایت می‌کنند و هزینه‌های اقتصادی و اجتماعی آن را بر دوش کارگران، مردم، و طبقات فرودست می‌اندازند. ما نیت مستقیم اسرائیل و آمریکا برای بالا بردن سطح تقابل نظامی، استفاده سیستماتیک از جنگ به‌منزلهٔ ابزار سیاست بین‌المللی، و نیز سکوت همدستانه و همسویی دولت‌های اروپایی را محکوم می‌کنیم، دولت‌هایی که به‌جای توقف این تجاوز، آن را می‌پذیرند و توجیه می‌کنند.

جنگ امنیت به‌همراه نمی‌آورد، بلکه مرگ، ویرانی، فقر، و سرکوب به‌بار می‌آورد. بهای آن را همیشه غیرنظامیان، کارگران، و مردمی می‌پردازند که پیشاپیش از بحران‌های عمیق اقتصادی و اجتماعی رنج می‌برند در حالی که صنایع نظامی و منافع ژئوپولیتیکی سودهایی کلان از این درگیری به‌دست می‌آورند. ما بار دیگر مخالفت خود را با جنگ، با تسلیح مجدد، و با سیاست‌های امپریالیستی اعلام می‌کنیم و اتحادیهٔ ما خواستار موارد زیر است: توقفِ فوریِ عملیات نظامی، توقفِ ارسال سلاح و هرگونه حمایت نظامی از درگیری‌ها، بسیجِ کارگران بر علیه جنگ و اقتصاد جنگی.

"جنبش کارگری آمریکا" علیه جنگِ امپرلیسم با ایران در کنارِ زحمتکشان می‌ایستد

در ایالات متحده آمریکا سندیکاهای پرستاران، کارگران برق، کارکنان خدماتی، و کارگران صنعتِ خودرو حمله‌های تجاوزکارانهٔ آمریکا و اسرائیل را محکوم می‌کنند.

سندیکاهای کارگری میان میلیاردها دلاری که برای جنگ‌ها هزینه می‌شود و سیاست‌های ریاضتی‌ای که بر خانواده‌های کارگری آمریکا تحمیل می‌شود ارتباط مستقیم می‌بینند.

"اتحادیهٔ ملی پرستاران" (" National Nurses United") در بیانیه‌ای تند دولت ترامپ را به انجام "یک اقدام جنگی امپریالیستی دیگر بدون تأیید کنگره" متهم کرد. این اتحادیه گفت: "همان‌طور که اقدام نظامی یک‌جانبهٔ ترامپ در ونزوئلا چنین بود، [هزینهٔ] حملهٔ آمریکا به ایران نیز از جیب بیماران ما پرداخت می‌شود: طبقهٔ کارگر در سراسر ایالات متحده هم‌اکنون برای تأمین نیازهای اساسی‌ای مانند مراقبت‌های بهداشتی، غذا، و مسکن در داخل کشور با مشکل مواجه‌اند."

پرستاران تضادی آشکار میان اولویت‌های دولت ترامپ در خارج از کشور و برنامهٔ داخلی آن ترسیم کردند. آنان گفتند در حالی که ترامپ و جمهوری‌خواهان "هزینه‌های جنگ در خارج را در اولویت قرار می‌دهند"، هم‌زمان "بیمه‌های درمانی خانواده‌های کم‌درآمد و بیمه سالمندان را تضعیف می‌کنند، از تمدید یارانه‌های قانون مراقبتِ مقرون‌به‌صرفه خودداری می‌کنند... و نشان می‌دهند ایالات متحده را فقط در جهت نفع میلیاردرها و شرکت‌ها اداره می‌کنند". سندیکای پرستاران همچنین به زمینهٔ تاریخی‌ای مهم اشاره کرده که در گزارش‌های رسانه‌های بزرگ غالباً نادیده گرفته می‌شود. به‌گفتهٔ این اتحادیه، این جنگ "ادامهٔ دهه‌ها مداخلهٔ آمریکا در ایران است که با سرنگونی دولت منتخب و دموکراتیک مصدق در سال ۱۹۵۳/ ۱۳۳۲ [۲۸ مرداد] آغاز شد."

این اتحادیه- "اتحادیهٔ ملی پرستاران"- همچنین به آسیب‌هایی خاص که به غیرنظامیان وارد شده اشاره می‌کند و می‌گوید: "پرستاران به‌ویژه از دیدن تخریب زیرساخت‌های غیرنظامی شوکه شده‌اند، از جمله بمباران یک مدرسهٔ دخترانه در جنوب ایران در آخر هفته که بیش از ۱۵۰ [۱۶۸] کودک و بزرگسال را کشت. چندین بیمارستان ایرانی نیز آسیب دیده‌اند که نقض قوانین بشردوستانهٔ بین‌المللی است."

همچنین "سندیکای کارگران برق" (" UE") نیز محکومیت دولت ترامپ توسط پرستاران را دربارهٔ غیرقانونی بودن این حمله‌ها تکرار کرده و یادآور شد "ترامپ با وعدهٔ دور نگه داشتن آمریکا از درگیری‌های نظامی خارجی برای ریاست‌جمهوری نامزد شد." این سندیکا در ادامه اعلام کرد: "قانون اساسی آمریکا روشن بیان کرده است: تنها کنگره اختیار اعلان جنگ را دارد. ایران تهدید فوری علیه آمریکا نیست که اقدام نظامی بدون مشورت با کنگره را توجیه کند، و حمله به ایران نیز از حمایت مردم آمریکا برخوردار نیست. اقدام‌های ترامپ نشان دهندهٔ بی‌اعتنایی به دموکراسی و قانون اساسی است، گویی او یک 'رهبر برتر' است که اراده‌اش بر ارادهٔ مردم برتری دارد."

به‌علاوه، این سندیکا تأکید می‌کند چه کسانی بیشترین سود را از این درگیری می‌برند: بنیامین نتانیاهو نخست‌وزیر اسرائیل، "مدیران و سهام‌داران شرکت‌های نفتی که چشم به نفت ایران دارند"، و انحصارهای مجتمع نظامی-صنعتی. "وجود جمهوری اسلامی در ایران نتیجهٔ مستقیم سرنگونی یک دولت منتخب دموکراتیک در سال ۱۹۵۳ / ۱۳۳۲ [۲۸ مرداد] توسط آمریکا و متحدانش و نصب محمدرضا شاه پهلوی است. این باید به مردم ایران واگذار شود که دربارهٔ تغییرها در حکومت‌شان خود تصمیم بگیرند، چیزی که بمباران توسط آمریکا و اسرائیل فقط آن را دشوارتر می‌کند."

"اتحادیهٔ بین‌المللی کارکنان خدماتی" (" SEIU") نیز به‌طورصریح اعلام کرد: "جنگ به کارگران، فقرا، زنان، و کودکان آسیب می‌زند... بدون اختیار قانون اساسی، بدون مجوز کنگره، و بدون حمایتِ مردمِ آمریکا، ترامپ آشوب و بی‌ثباتی بیشتری در جهان ایجاد کرده است. آغاز یک جنگ برای تغییر رژیم در ایران نمونهٔ دیگری از بی‌پروایی مرگ‌بار این دولت و بی‌اعتنایی آن به قانون است." این اتحادیه همچنین همبستگی‌اش را با کارگران ایران اعلام کرد و گفت: "ما قدرت اتحاد زحمتکشان را می‌شناسیم و با این اقدام و هر اقدامی دیگر از سوی این دولت [دولت ترامپ] که به کارگران، خانواده‌ها یا جوامع ما آسیب برساند مخالفت خواهیم کرد."

کارگران آمریکا با مردم ایران مشترکات بیشتری دارند تا با میلیاردرها.

براندون مانسیلا، مدیر منطقهٔ ۹ ، بخش آ اتحادیهٔ کارگران خودروسازی، گفت کارگران آمریکایی دشمن طبقاتی‌ای مشترک با دشمن طبقاتی مردم ایران دارند و آن، طبقهٔ میلیاردرهاست. او گفت کارگران آمریکا "با مردم ایران مشترکات بیشتری دارند تا با میلیاردرهایی" که برای منابع، منافع ژئوپولیتیک، و درنهایت سود، جنگ را پیش می‌برند.

در کالیفرنیا، شعبه‌های ۴۸۱۱، ۸۷۲ و ۲۴۷۸ اتحادیهٔ کارگران خودروسازی در بیانیه‌ای مشترک اعلام کردند حملهٔ تحریک‌آمیز دولت ترامپ به ایران فاجعه‌ای برای تودهٔ کارگر در سراسر جهان است. آن‌ها [کارگران این اتحادیه] گفتند: "زحمتکشان در آمریکا خواهان یک جنگ غیرقانونی دیگر برای تغییر رژیم نیستند. ارتش آمریکا نباید تعیین کند که ایران چگونه اداره شود."

در ۲۸ مارس/ ۸ فروردین ۱۴۰۵، سومین مرحله از اعتراض‌های مردمی در آمریکا با عنوان: "نه به پادشاهان" (" No Kings") با حمایت گستردهٔ اتحادیه‌های کارگری برگزار خواهد شد. یکی از شعارها "نه به جنگ‌های تجاوزگرانهٔ امپریالیستی" اکنون با فوریتی بیشتر مطرح می‌شود، در حالی که ایالات متحده با سیاست امپریالیستی "حق با زور است" خود همچنان ونزوئلا، کوبا و اکنون ایران را تحت فشار قرار می‌دهد.

جبههٔ جهانی کار در کنار مردم ایران ایستاده است

جنبش جهانی کارگری و سندیکایی با محکوم کردن تجاوز نظامی امپریالیسم آمریکا و رژیم اسرائیل مدافع برقراری صلح است

بیانیهٔ فدراسیون جهانی سندیکاهای کارگری دربارهٔ حمله امپریالیستی علیه ایران

فدراسیون جهانی سندیکاهای کارگری (WFTU) حملهٔ جدید امپریالیستی آمریکا و اسرائیل علیه ایران را به‌شدت محکوم می‌کند. این حمله نقض آشکار تمامی اصول احترام به حاکمیت و تمامیت ارضی کشورهاست و منشور سازمان ملل متحد و هرگونه مفهوم حقوق بین‌الملل را به‌طور وحشیانه‌ای تضعیف می‌کند. این حمله تهدیدی برای منطقه که در حال حاضر در آتش می‌سوزد، تنش‌ها را بیش از پیش تشدید می‌کند، آن هم تنها با هدف پیشبُرد طرح‌های امپریالیستی آمریکا و اسرائیل در خاورمیانه‌ای گسترده‌تر. ادعای حساسیت متجاوزان و حامیان آن‌ها در داخل و خارج کشور نسبت به دموکراسی و رعایت حقوق بشر در ایران آشکارا ریاکارانه است. چنین بهانه‌هایی در گذشته نیز برای حمله‌های تجاوزگرانه‌ای مشابه مورد استفاده قرار گرفته و نتایجی فاجعه‌بار و خونین برای مردم و کشورهای منطقه به‌بار آورده است. مسیر حال و آیندهٔ ایران موضوعی است مربوط به خودِ مردم این کشور- مردمی که مبارزاتشان همواره مورد حمایت فدارسیون جهانی سندیکاهای کارگری بوده است- و نه انتخاب قدرت‌های امپریالیستی خارجی که تنها منافع‌شان استفاده از قدرت نظامی برای پیشبُرد هدف‌های جغرافیای سیاسی (ژئوپولیتیکی) و اقتصادی‌شان در منطقه است.

فدراسیون جهانی سندیکاهای کارگری همبستگی کامل و بی‌قیدوشرطش را با مردم ایران و ملت‌های خاورمیانه که از مداخلهٔ امپریالیستی و تجاوز اسرائیل رنج می‌برند اعلام می‌کند و از تمامی اتحادیه‌های وابسته خود در سراسر جهان می‌خواهد در محکومیت حملهٔ نظامی جدید علیه ایران و برای توقف فوری عملیات نظامی بسیج شوند.

تجمع اعتراضی کارگران یونان در مقابل سفارت آمریکا در آتن

در تاریخ ۱۰ اسفند ۱۴۰۴ (اول مارس ۲۰۲۶) هزاران کارگر و نیز

هزاران جوان در مقابل سفارت آمریکا در آتن گرد هم آمدند تا مداخلهٔ آمریکا و اسرائیل در ایران را محکوم کنند. این تجمع به‌دعوت اتحادیه‌های کارگری و سازمان‌های توده‌ای برگزار گردید. هزاران معترض یونانی آخرین حملهٔ امپریالیستی را به‌شدت محکوم کرده و همبستگی‌شان را با مردم ایران اعلام کردند.

در این گردهم‌آیی اعتراضی شعارهایی مانند "نه به تسلیم در برابر امپریالیسم- تنها ابرقدرت، مردم هستند" و "نه به مشارکت، نه به همراهی- اخراج ناتو و آمریکا" طنین‌انداز شد. بر روی پلاکاردی از "جبههٔ مبارز و متحد کارگران یونان" ("PAME") نوشته شده بود: "آن‌ها [ناتو و آمریکا] در خاورمیانه ویرانی می‌کارند. یونان از این کشتار باید خارج شود". در میان شرکت‌کنندگان در اعتراض به حملهٔ آمریکا و اسرائیل به ایران، دبیرکل "کمیتهٔ مرکزی حزب کمونیست یونان" ("KKE")، دیمیتریس کوتسومباس، نیز حضور داشت. او اظهار داشت: "مداخلهٔ امپریالیستی و جنایتکارانهٔ آمریکا و اسرائیل علیه ایران، آتش جنگ را نه‌تنها در سراسر خاورمیانه بلکه به‌طور گسترده‌تر در منطقه و جهان شعله‌ور و تشدید می‌کند. دولت یونان که اسرائیل و آمریکا را متحدان راهبردی خود می‌داند و کشور ما را از پایگاه‌های مرگ آمریکایی پر کرده است، مسئولیت عظیم و جنایتکارانه‌ای در قبال تمام این وضعیت دارد. کشور ما، پایگاه‌های آمریکا و خود مردم یونان به هدف‌های تلافی‌جویانه تبدیل می‌شوند- از پایگاه نظامی سودا در کرت گرفته تا الکساندروپولی، لاریسا، و دیگر پایگاه‌های آمریکا-ناتو. این پایگاه‌ها باید بسته شوند و نیروهای آمریکایی فوراً کشور را ترک کنند. یونان باید از این جنگ خارج شود و کمک‌رسانی به جنایتکارانی مانند نتانیاهو و ترامپ را متوقف کند."

ادامه در صفحهٔ ۳

آدرس پستی: B.M. Box 1686, London WC1N 3XX, UK
آدرس سایت حزب: http://www.tudehpartyiran.org
ای-میل حزب: E-Mail: dabirkhaneh_hti@yahoo.de
تلگرام حزب: https://t.me/tudehpartyirandotorg
فیس بوک حزب: https://www.facebook.com/profile.php?id=100064514717426
توییتر حزب: https://x.com/OfficialTudeh

For Peace, Independence, Democracy, Social Justice and Socialism

حزب تودهٔ ایران
Tudeh Party of Iran

Workers Supplement of "Nameh Mardom" No. 108, 23 March 2026
Central Organ of the Tudeh Party of Iran